Vo Svätý a veľký štvrtok svätí Otcovia, tak ako to prijali od svätých Apoštolov, ako aj zo svätých a Božích evanjelií, dobre urobili, keď prikázali konať spomienku na štyri udalosti: sväté umytie nôh, tajomnú večeru a na nej odovzdanie nám úžasných Tajomstiev, nadprirodzenú modlitbu i samotnú zradu (Krista) Pretože Hebrejská Pascha sa mala sláviť po piatku, patrilo sa nasledovať príklad a zachovať vernosť v tom, aby sa aj Kristus – naša Pascha obetoval v tento deň a preto, ako hovoria svätí Otcovia, náš Pán, Ježiš Kristus ju posunul a slávil so svojimi učeníkmi vo štvrtok večer. Tento večer ako aj celý piatok sa u Hebrejov považuje za jeden deň a nazývajú ho nocodeň. Niektorí tvrdia, že Pán túto paschu slávil so svojimi učeníkmi tak, ako to predpisoval zákon. Hovorí o tom aj svätý Zlatoústy. Najprv stáli opásaní, so sandálami na nohách, opierajúc sa o svoju palicu. Potom robili aj iné obrady, ako to predpisoval zákon, aby ho neporušili. Toto všetko pripravil Zebedej. Veľký Atanáz vraví, že to bol on, čo niesol krčah vody, hoci niektorí o tom hovoria ináč. Potom ukázal učeníkom všetko pripravené i hornú sieň, v ktorej nám malo byť odovzdané Tajomstvo Paschy, keď nadíde noc. Pri večeri (Ježiš) zasadol s dvanástimi. (1) Vedz, že táto pascha nebola úplne podľa zákona, lebo pri večeri sediac za stolom jedli chlieb a mali aj vodu. Podľa zákonnej paschy všetko malo byť pečené na ohni a bez kvasu. Skôr než začali večerať, lebo tak vraví svätý Zlatoústy, Pán vstal od večere, zobliekol si odev, nalial vody do umývadla a všetko robil sám, aby tak zahanbil Judáša a tiež pripomenul ostatným učeníkom, že nemajú hľadať prvé miesta. Po umytí nôh im to sám povedal hovoriac: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých.“ Sám seba im takýmto spôsobom dal za príklad. Zdá sa, že ako prvému zo všetkých umyl Kristus nohy Judášovi, ktorý si skoro a bez hanby sadol stolovať. Napokon prišiel i k Petrovi, no on, najhorlivejší zo všetkých, bránil v tom Učiteľovi, potom však dovolil. Keď im teda umyl nohy a ukázal tak preslávnu výšinu pokory, znova si vzal odev, zasadol k stolu a prikázal im milovať druh druha nehľadajúc prvenstvo. Počas jedla poukázal na svoju zradu. Učeníci boli v rozpakoch nad týmito slovami a Ježiš potichu pošepol Jánovi: Ten, komu podám namočenú smidku, to je ten, čo ma zradí.“ Keby bol o tom vedel Peter, najhorlivejší zo všetkých, asi by bol Judáša zabil. Ježiš znova povedal: „Ten, čo so mnou namáča ruku v mise, to je on.“ Tak sa aj stalo. Po malej chvíli vzal (Ježiš) chlieb a povedal: „Vezmite a jedzte!“ Podobne aj čašu hovoriac: „Pite z nej všetci, toto je moja krv novej zmluvy, toto robte na moju pamiatku.“ Toto konajúc, aj sám jedol a pil s nimi. Všimni si, že (kvasený, pozn. prekladateľa) chlieb nazval svojím telom, a nie nekvasený. (2) Nech sa teda zahanbia tí, čo prinášajú na obetu nekvasený chlieb. Po prijatí chleba vošiel do Judáša satan. Predtým ho pokúšal, no teraz sa ho celkom zmocnil. Odišiel a dohodol sa s veľkňazmi, že im ho (Ježiša) vydá za tridsať strieborných. Po večeri odišli učeníci na Olivovú horu, na miesto zvané Getsemany. Potom im Ježiš povedal: „Vy všetci sa na mne tejto noci pohoršíte.“ Peter mu vravel: „Aj keby všetci odpadli od teba, ja nikdy neodpadnem.“ On mu však riekol: „Skôr, ako kohút dva razy zaspieva, trikrát ma zaprieš.“ Tak sa aj stalo. Petra sa zmocnil obrovský strach. Ale Boh, ktorý zjavuje moc bezmocným bytiam, odovzdal mu do rúk celý svet, aby kvôli tomu, čo sám na sebe skúsil, bol aj on milosrdný k hriešnikom.

Synaxár